

MASneep, 2020

Liturgie

Orde van dienst, Middelburg

Psalm 49: 1

Psalm 97: 1, 5 (na wet)

Psalm 22: 2, 11 (na Schriftlezing)

Psalm 65: 1, 2, 3 (na preek)

Psalm 97: 1, 5 (na geloofsbelijdenis)

Gezang 22: 2, 3, 7

Schriftlezing Mattheüs 22: 1-14; DL II art. 6 t/m 9 + veroordeling dwalingen 5 t/m 7

Tekst Zondag 7 HC

Thema: Alleen echt geloof in Christus maakt schatrijk

1. De Gever van dit geloof
2. De aard van dit geloof
3. Het fundament onder dit geloof

1. De Gever van dit geloof

Vorige week kwam het tot dat heerlijke hoogtepunt. Werden die heerlijke Namen van onze Borg onthuld: Onze Heere Jezus Christus, aan ons geschonken tot een volkomen verlossing. En ik hoop dat deze juichkreet bij u in de afgelopen week nog wat heeft nagegalmd, doorgeklonken in uw hart. En dat het heeft geleid tot aanbedding en dank aan God.

In Zondag 7 komt vervolgens als vanzelf die vraag naar boven: Welke mensen maakt deze Borg vanuit het faillissement dan schatrijk? Krijgen alle mensen door Christus dan het heil terug, zoals zij in Adam veroordeeld, failliet zijn?

Een vraag die zomaar bij jezelf kan opkomen. Of in gesprek met anderen naar voren komt. Wie worden er dan gered en hoe? Een vraag die nog nooit aan actualiteit verloren heeft. Omdat mensen altijd af willen doen van de waarde van Christus werk. En iets van Zijn werk toch graag op eigen rekening willen schrijven.

Zo ook in de tijd van de Dordtse synode, 400 jaar geleden. Want, daar waren de remonstranten weet u nog, die leerden dat Christus voor alle mensen is gestorven. Of in elk geval zijn offer aan het kruis vrijblijvend aanbiedt aan mensen. Christus biedt Zijn volbrachte werk aan, aan alle mensen, en dan hangt het vervolgens van de mens af, van zijn vrije wil, of hij Christus' verlossing met wat hulp van Gods genade aanneemt of niet.

Kort gezegd: Christus heeft in de ogen van remonstranten dus alleen de mogelijkheid verdiend voor mensen om zalig te worden.

Zij zouden als antwoord op de vraag in de HC: krijgen dan alle mensen het heil in Christus terug, antwoorden: dat hangt van de mens af of hij het aanneemt of niet.

En u begrijpt dat deze dwaling tekort doet aan de waarde en het werk van onze Borg. En daarom klinkt zowel in de Dordtse Leerregels, als ook in de Heidelbergse Catechismus zo andere taal. De taal van de Schrift. Want, ook als het gaat om de toe-eigening van het heil komt alles van onze Borg. Dat blijkt ook wel uit ons antwoord vanmiddag.

Krijgen dan alle mensen in Christus het heil terug, zoals zij in Adam veroordeeld zijn?

Nee, maar alleen zij die door waar geloof bij Hem worden ingelijfd en al zijn weldaden aannemen.

Christus kruisdood is betaling van de zonden en schuld van de uitverkorenen, en Hij zorgt er dan ook Zelf voor dat zij de weldaden de oneindige waarde van Zijn kruisdood ontvangen.

Hij lijft ze bij Zichzelf in. Wij worden ingelijfd, ééngemaakt met het lichaam van Christus. Inniger verbonden kan niet.

Deze inlijving is alleen maar Gods werk. Daar komt de mens niet aan te pas. Ook niet een klein beetje.

Deze genade, die God aan niemand verschuldigd is, heeft Hij hun in Christus van eeuwigheid gegeven. God is de Gever van dit ware, dit echte geloof.

Dat is ook waarom de roepstem van God uit gaat in de prediking van de belofte van het Evangelie. Omdat God Zelf de zijnen tot Zich trekt d.m.v. het horen van Zijn beloftewoord. Om zo langs die weg zondaren in te lijven bij de Borg, bij de Heere Jezus Christus. En roeping gaat van deze blijde boodschap uit om te komen tot bekering en geloof in Christus, de Gekruisigde (DL 1 art. 3).

En gemeente, dat is een roep van God die dan ook uitgaat naar alle mensen.

Alzo lief heeft God *de wereld* gehad, opdat *eenieder* die in God gelooft niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft. Dat is die heerlijke ruimte van Gods genade. God die verloren mensen uit de benauwdheid van hun ellende in de ruimte zet.

Ja, denkt iemand, maar als God dan toch alleen de uitverkorenen redt, wat heeft de oproep tot geloof en bekering aan alle mensen dan voor zin?

Dat was ook het verwijt van de remonstranten die de gereformeerden voor de voeten wierpen, dat als alleen de uitverkorenen gered worden door God, Hij dan ook alleen aan hen gebieden kan om in Christus te geloven. Voor de mensen die niet uitverkoren zijn geldt dit bevel niet. Want dat gaat toch niet?

Dat zou niet eerlijk zijn om hen op te roepen tot geloof terwijl het niet voor hen is.

Klinkt logisch...

Maar het is volstrekt onjuist.

Want, het bevel van Gods wege om je te bekeren en om te geloven, is van Zijn kant ook volstrekt gemeend en serieus.

God wil dat mensen zich bekeren en daarom wordt het Evangelie verkondigd. Waar Gods beloftewoord klinkt en mensen het horen stelt dit Woord hen dan ook verantwoordelijk en aansprakelijk, en ontnemt de mens alle onschuld.

Het is dan ook niet zomaar wat vrijblijvend broeders en zusters, om te zitten onder de prediking. Dat je het wat aanhoort en er neutraal naar kan luisteren zonder antwoord te geven. Ook vanmiddag niet als God met Zijn heerlijke beloften naar u toekomt en zegt: Hier is mijn belofte voor u en voor jou. Geloof in deze gekruisigde Christus en u bent schatrijk.

Dat vraag om uw en jouw antwoord. En wie ook vanmiddag niet komt tot Christus, die neemt Gods roemstem en Zijn belofte niet serieus. Dat mensen Gods beloften niet geloven. Ligt niet aan Christus. Alsof Zijn kruisdood te weinig kracht zou hebben. En het ligt ook niet aan Gods belofte, maar aan henzelf, vanwege hun ongeloof. Het is hun eigen schuld. Velen worden geroepen.

Zien we dat ook niet terug in de gelijkenis van de bruiloft in Mattheüs 22. Al die genodigden. Ze worden allemaal geroepen. Maar ze komen niet. Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. De nodiging was gemeend, ze werden zelfs opgehaald.

Het ligt niet aan God. Maar ze wilden zelf niet.

De bruiloft bereid, maar ze waren het niet waard. En daarom geen toegang tot de bruiloft.

De schatten van Christus die worden alleen ontvangen in de weg van het geloof dat God schenkt uit genade om Christus wil. En in de weg van het geloof mag ieder zich de beloften van God vrijmoedig toe-eigenen.

2. De aard van dit geloof

Echt geloof zeggen de Dordtse Leerregels.

Allen die echt geloven en door Christus' dood van zonde en ondergang bevrijd worden en behouden worden, ontvangen deze weldaad alleen op grond van Gods genade.

Echt geloof staat tegenover onecht geloof. Tegenover niet waar geloof. Zonder waar geloof ontvang je Christus schatten dan ook niet. Dan ben je als die man op de bruiloft van Mattheüs 22. Die door de koning wordt opgemerkt als hij de gasten overziet, en dan ziet hij daar iemand zitten die geen bruiloftskleding aan had. En de koning loopt naar hem toe en zegt tegen hem: vriend, hoe bent u hier binnengekomen terwijl u geen bruiloftskleding aan hebt?

En wat antwoord de man hem?

Hij zei niets.

Hij had geen antwoord.

Zijn geloof was niet echt.

Geen bruiloftskleed.

En daarom ook geen deel aan de schatten van Christus, maar het eeuwig oordeel. Toe zei de koning tegen de dienaars: bind hem aan handen en voeten, neem hem mee en werp hem uit in de buitenste duisternis; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

Zal het ons tot waarschuwing zijn gemeente? Dat ook wij het Woord van God wel aannemen, maar niet toelaten in ons hart. Een tijdelijk geloof is geen waar geloof. Of dat we opgeslokt worden door de dingen van deze wereld, en alles wat zij te bieden heeft aan sport en geld, en werk en sociale contacten, waardoor het zaad van het Woord in ons geen vruchten voortbrengt.

Krijgen dan alle mensen het heil in Christus terug, zoals zij in Adam veroordeeld zijn? Nee, maar alleen zij die door waar geloof bij Hem worden ingelijfd en al Zijn weldaden aannemen en zo bekleed worden met Christus gerechtigheid en heiligheid.

Echt geloof, dat is vertrouwen, en dat staat dan ook tegenover onzekerheid. Wij mensen zeggen dat misschien wel vaak in het dagelijkse leven: ik geloof dat het morgen is afgelopen met deze warme temperaturen. Of, ik geloof dat het volgende week weer gaat regenen.

Maar wanneer we het woord geloof zo gebruiken dan betekent dat eigenlijk: ik weet het niet zeker. Ik weet het niet zeker of het morgen weer net zo zonnig wordt.

Maar zó is waar geloof niet. Waar geloof is zoals het antwoord ons zegt: een stellig weten waardoor ik Gods belofte voor betrouwbaar houdt en ook een vast vertrouwen dat de Heilige Geest door datzelfde Evangelie in mijn hart werkt, en ik alles van Christus ontvang.

Dat is wat geloof is. Dat is de kern, de aard van het echte geloof.

Dat is een levend geloof. En dat is tegelijk ook heel persoonlijk in gemeenschap met heel de kerk. Want, een ander kan niet voor je geloven.

En daarom: *Niet alleen aan anderen, maar ook aan mij.*

Dat is opnieuw dat hele persoonlijke. Waarom? Omdat God ook persoonlijk, juist in het genadeverbond, Zijn hand op eenieder van ons heeft gelegd. Hoofd voor hoofd. En dat doet God al vanaf ons allerprilste begin. Zoals bij elk kind van God dat geboren is in de kerk.

Dat wonder, Gods genade en daardoor het oneindige voorrecht om in Gods genadeverbond opgenomen te zijn. Waarin al Gods beloften van onschatbare waarde beloofd worden. De God van het genadeverbond zegt toe, belooft om alles te geven. Alles wat wij in Christus hebben. Dat is zo'n heerlijk recht. De uitnodiging voor het bruiloftsfeest op zak.

En tegelijk moeten we zeggen dat deze toezegging geen voorspelling is. De vervulling van Gods belofte, het ingelijfd worden in Christus Jezus, zoals Zondag 7 daar over spreekt, is daar in ons leven alleen door het geloof. En dan geen nep of onecht geloof, maar echt geloof. Ook het ware geloof wil God naar Zijn belofte schenken aan eenieder die Hem erom bidt en smeekt.

Daarom gemeente is het leven in het genadeverbond tegelijk ook zo'n grote verantwoordelijkheid voor ons allemaal. Om nu Christus en Gods beloften niet in ongelooft af te wijzen.

Ja, zegt iemand maar hoe ziet dit ware geloof er dan uit. Een stellig weten en vast vertrouwen lees ik. En dat zijn op zich bekende woorden, maar toch. Stellig weten en vast vertrouwen.

Zien we dit ware geloof niet volmaakt terug bij onze Heere Jezus Christus zelf in eigen Persoon? Dat stellig weten, dat alles wat God zegt tot ons in Zijn Woord, betrouwbaar is. Verzocht door de duivel. Maar Hij hield stand in deze verzoeking door terug te vallen op Gods Woord: *Er staat geschreven*.

Stellig wist Hij dat Gods Woord betrouwbaar was. Toen Hij hing aan het kruishout. Toen de strijd het hevigst was en Gods toorn en de hel over Hem uitgestort werd, bleef Hij Zich aan Gods beloften vastklemmen. (Psalm 22 vers 9). Zelfs toen Hij de dood inging, vertrouwde Hij Zijn Geest toe aan Zijn Vader.

Niemand heeft ooit zo volkomen op Gods beloften vertrouwd als onze Borg. Het geloof als de vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet (Hebr. 11, 1). En daarom zegt Paulus in Efeze 3, hebben de gelovigen in Hem de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen, door het geloof in Hem.

Met vertrouwen. Dat is wat geloof is. Een stellig weten, dat wat God beloofd, vast en zeker is, en een vast vertrouwen dat de Heilige Geest door het Evangelie in je hart werkt en je één maakt met Christus.

En wat dan als je dit geloof wat vast en zeker is, niet altijd bij jezelf opmerkt? Dat het soms voelt alsof niets zeker is, ook het geloof, ons geloof gemeente, is niet volmaakt zoals dat van Christus was.

En soms voel je niets. En ervaar je juist onzekerheid ook als het gaat om Gods genade. Heeft u het al opgemerkt hoe nauw Zondag 7 dit ware geloof verbindt met Gods Woord? Daar ligt het geheim.

Waar geloof is een stellig weten waardoor ik alles voor betrouwbaar houd, wat God ons in zijn Woord geopenbaard heeft. Tegelijk is het een vast vertrouwen dat de Heilige Geest door het Evangelie in mijn hart werkt.

3. Het fundament onder dit geloof

Het geloof vindt haar houvast in het Woord. Steunt op Gods Woord, en wordt gewerkt door het Woord. Als het middel van de Geest.

En daarom moeten we juist als het gaat om het geloof, en de strijd van het geloof, zien op Christus en op de belofte van genade. Daarop terugvallen elke keer weer.

Ons geloof is niet volmaakt, en vanwege onze zonde kan daar in ons hart ook twijfel zijn, maar het ware geloof is toch, hoe klein soms ook, in de kern, vertrouwen op Gods vaste beloften. En daarom zien op de gekruisigde Christus, en gelovig weten, niet voelen, maar weten, dat daar Gods belofte is ook voor jou.

Dat wie klopt zal worden opengedaan, en wie zoekt zal vinden, omdat daar Gods vaste belofte is.

Dat wie in Hem gelooft en op deze Christus vertrouwt, niet verloren gaat, maar eeuwig leeft.

Is dat echt zo'n stevig fundament?

Ja, omdat God betrouwbaar is en u vasthoudt.

Hoe weet ik dat zo zeker?

Dat heeft Hij beloofd, als we ermee vluchten tot God.

Ja, in al je eigen onvastheid, net zoals Christus in onze plaats heeft gedaan, vastklemmen aan Gods vaste beloften. HERE wilt u het doen in mijn leven, want ik kan het niet. O HERE ik laat u niet los, tenzij u mij zegent.

Het gebed om de Heilige Geest. Het overdenken en lezen van Gods beloftewoord. En dan weten: God heeft beloofd en zal het daarom ook schenken in overvloed aan hen die Hem aanhoudend en oprecht zoeken. Niet alleen aan anderen, maar ook aan mij.

Als we het geloof zouden loskoppelen van Gods Woord komt het op drijfzand terecht. Dan zak je weg in het drijfzand van je eigen gevoelens, of in het drijfzand van je eigen bedachte vrije wil. Dat je denkt, dat als je nu veel bidt, en veel voor God doet, dat het dan wel goed komt met je, omdat God dat wel waarderen zal. Christus eerst voor een deel en daarna ik mijn deel.

Nee, alleen uit genade, om Christus wil. En daarom is Hij mijn alles. Mijn gerechtigheid, mijn heiligheid, mijn volkomen verlossing. En omhels ik Hem door het geloof. Is wat Gods Woord mij leert, tot mijn troost.

Wie niet staat op Gods beloftewoord zakt uiteindelijk weg. Omdat je niet meer staat op het fundament van Gods Woord. Als een onwrikbaar en onbeweeglijk fundament. En daarom wordt ons in Zondag 7, juist als het gaat om het geloof, uiteengezet wat een christen dan ook moet geloven, om stevig te blijven staan op dat fundament.

Wat moet een christen geloven?

Alles wat ons in het Evangelie beloofd wordt.

Opnieuw klinken hier Gods beloften.

Het geloof neemt al Gods beloften aan. Schatten zijn het. Kostbare schatten zoals de vergeving van zonden, eeuwige gerechtigheid, en eeuwig heil. En dat schenkt Hij alleen uit genade, omdat Hij als Borg alles heeft verdiend. En daarom moeten we ook al die andere schatten geloven. Al die schatten die komen uit de schatkist van Christus.

Welke schatten bedoelt u? De 12 artikelen van het geloof. Dat zijn allemaal kostbare geloofsbeloften. En ze zijn allemaal even mooi, stuk voor stuk. 12 stuks. 12 schatten die we één voor één de komende weken gaan bewonderen en uitdiepen om steeds meer vast te staan op dat fundament. Eén voor één beloften die u moet geloven om zalig te worden.

Dat is wat de kerk belijdt als haar algemeen en ontwijfelbaar christelijk geloof. Ontwijfelbaar want het geloof is een stellig weten en vast vertrouwen. Een vast fundament waar de kerk op bouwen kan. En waar u en jij door Gods genade, door het van Hem geschonken geloof, een levend lid van mag zijn. Het is zo heerlijk om daar zeker van te zijn, dat je een levend lid bent en hoort bij Uw Borg.

Het is allemaal Gods werk. Zijn verkiezende genade. En dan groeit daar als vrucht van de verkiezende liefde van God, de vrede en blijdschap in je hart. En de wil en het voornemen om God in alles te gehoorzamen. Om zo ook door die vruchten verzekerd te worden door de Heilige Geest.

Hoe weet je of je uitverkoren bent?

Zie of je in Christus bent. Eén zijn met Hem door het geloof. Leunend en steunend op het fundament van Gods beloftewoord.

Groot is Gods liefde dat Hij in zijn oneindige genade toch nog mensen redt, en hen als vrucht van de verkiezing, ook het geloof schenkt. *Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God.*

Hier kan, door het geloof, alleen in verwondering bij stil staan. Dat God dat heeft gedaan en vandaag nog steeds doet. Dat Hij met zijn beloften tot zondaren komt om zalig te maken.

Hij alleen maakt arme zondaren schatrijk. Niet omdat wij mensen dat van onszelf willen, maar omdat God dat wil. In zijn verkiezende liefde.

God heeft namelijk gewild dat Hij de zijnen door Christus bloed zou reinigen van al hun zonden.

En ook was het Gods wil dat Hij zijn kerk tot het einde toe, trouw zou bewaren, en tenslotte alle uitverkorenen stralend, zonder vlek of rimpel voor Zich zou plaatsen.

Alleen echt geloof in Christus maakt schatrijk.

Geloof u, geloof jij hem?

Dan bent u rijk.

Schatrijk in Hem en door Hem alleen.

Uw Borg en Middelaar.

AMEN